

Háromszoros könyv.

Spárbessé

László cs. i. kir. főherceg halála alkalmából
az upesti zsidó hitközség által rendezett
gyászjelentéslelét 1895. szeptember 12. én
az upesti zsinagógában

Tartalom

Dr. Venetianer Lajos
csurgói kénvölgyi rabbi.

MIA KÖNYVTÁR ÉS
INFORMÁCIÓS KÖZPONT

Uu/1/336

Mindenható Isten! Életemek és halálom szabados ura! Horrád emeli szívünkkel a fájdalmat, minden nép-
selen halálom megváltásában a becsülés őszvényei közt káccsóklik a mi lelkünk, minden
nyitó kereszttel esztendőnkben mint a szemérő tehetetlenségünk mulandó létünkbe figyelmeztet.
Ez a nap minden népűgyeire bocsánat kértől és a földi Isten legfőbb ünnepén, 18-19-20-21
amikor megpuhított minden bűnünk, és a földet minden élő feletti s mi szegények szívvel káccsóklik.
Ez a nap minden népűgyeire bocsánat kértől és a földi Isten legfőbb ünnepén, 18-19-20-21
amikor megpuhított minden bűnünk, és a földet minden élő feletti s mi szegények szívvel káccsóklik.
Ez a nap minden népűgyeire bocsánat kértől és a földi Isten legfőbb ünnepén, 18-19-20-21
amikor megpuhított minden bűnünk, és a földet minden élő feletti s mi szegények szívvel káccsóklik.

Mindenható Isten! Életemek és halálom szabados ura! Horrád emeli szívünkkel a fájdalmat, minden nép-
selen halálom megváltásában a becsülés őszvényei közt káccsóklik a mi lelkünk, minden
nyitó kereszttel esztendőnkben mint a szemérő tehetetlenségünk mulandó létünkbe figyelmeztet.

Mindenható Isten! Életemek és halálom szabados ura! Horrád emeli szívünkkel a fájdalmat, minden nép-
selen halálom megváltásában a becsülés őszvényei közt káccsóklik a mi lelkünk, minden
nyitó kereszttel esztendőnkben mint a szemérő tehetetlenségünk mulandó létünkbe figyelmeztet.

1. A jelenek tépo fájalmakak az első könyvelés Sára özvegyának szemében, midőn látta
hogy föltér szótólzártában tehetetlenül veszik föl a földi boldogsága közepele, hogy hirtelen megváltozik
Istennek akaratára ellen. Erist szótól föl beeműndet a föltérkűt első karsogása ^{21. 17. 18.} Isten botos
valóának az elismerésére. Boldogságot akart az ember? Kégy ismerd el a földi, vagy az ember csak
ember vagy s nem Isten is, hogy nem senkelkeret magad föltér, hogy bár a földön a legfőbb
szólt, van még föltérked oly hatalom, mely föltér elkövetés, szemébe' lesz minden erő, nem me-
külhetés elöte, ead zigt s kék közeleket elöte, azok most sagnaknak. Ez a végtele s föltér nagy-
rágot nem tekintő isteni hatalom farsaga a mi szemébe' föltér az első könyvelés a jelenek
bánságában, midőn látjuk ^{1. 11. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.}
amely föltér kék, föltér föltér is, potus kull. Embertől grögéségükben megfogják a nagyokat, hogy
eltek, hogy föltérked kéknek szemébe' minden akaratuknak, hogy föltérkednek a boldogságban, hogy nem
létezik márnika elöteketten. ^{1. 11. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.}
Boldogságot fahant s a hatalm, melynek nyomában két a szemébe'. Boldogság a mi föltérkedünk,
még az elöte auzerata öködött csatára kékében, de mivel minden szemébe' föltér föltér nagy-
midőn a hatalm ragadt el szemébe' szemébe'. Tehát való a földi hitregeje, hogy föltérked
csak aróte szemébe' a hatalm, hogy föltérked az ő hatalmától s elismerjük legfőbb valónak? Az, potus
ki minőmagnán, kik kacsak valak, megfogják a nagyokat, hogy föltérkednek a földi elöte, kék
szólt kaga nem kesüti el a nagyokat szem s az őzinte rérvet bánság könyveivel járulnak
a mi szemébe' föltér föltérkedünk elöte, ki a mi kék szemébe' szemébe' szemébe' szemébe'
ság ^{1. 11. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.}
a kék szemébe' föltér föltérkedünk. Istennek botos akaratára volt bizonyára így van fölt.

II) Másodszor a múltak emlékeinek föltérése indította Sára özvegyának keserves könyverése,
midőn az emlékeket szemébe' szemébe' föltér föltérkedünk a múltak, keserve megsebbe' szemébe' a boldogság emléke
kepeket' beáramít föltér, hogy föltérked kékében Isten, midőn még alig élt szemébe'. Erist
szótól föl beeműndet a föltérkűt második karsogása ^{11. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.}
aróte, hogy föltérked még föltérked szemébe' szemébe' szemébe' szemébe' szemébe' szemébe' szemébe' szemébe'
hanem hogy a földi hatalom midőn föltérked föltérked szemébe' szemébe' szemébe' szemébe' szemébe'
^{1. 11. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.}
immár föltér föltérked szemébe' szemébe' szemébe' szemébe' szemébe' szemébe' szemébe' szemébe'
illetébe' kék, a föltérked szemébe' szemébe' szemébe' szemébe' szemébe' szemébe' szemébe' szemébe'
hogy mi emberek az itó' kék, még nem föltérked szemébe' szemébe' szemébe' szemébe' szemébe'
ki szemébe' a nagyot beáramít föltérked szemébe' szemébe' szemébe' szemébe' szemébe'
megfogják, midőn föltérked szemébe' szemébe' szemébe' szemébe' szemébe' szemébe' szemébe' szemébe'
elöteket föltérked szemébe' szemébe' szemébe' szemébe' szemébe' szemébe' szemébe' szemébe'
midőn megfogják az itó' föltérked s föltérked szemébe' szemébe' szemébe' szemébe' szemébe'
kell föltérked szemébe' szemébe' szemébe' szemébe' szemébe' szemébe' szemébe' szemébe'
lön föltérked föltérked: ki szemébe' szemébe' szemébe' szemébe' szemébe' szemébe' szemébe' szemébe'
ne föltérked föltérked, mely föltérked szemébe' szemébe' szemébe' szemébe' szemébe' szemébe' szemébe' szemébe'
keserve' midőn föltérked szemébe' szemébe' szemébe' szemébe' szemébe' szemébe' szemébe' szemébe'
is? Aróte föltérked szemébe' szemébe' szemébe' szemébe' szemébe' szemébe' szemébe' szemébe'
oly kék, a föltérked szemébe' szemébe' szemébe' szemébe' szemébe' szemébe' szemébe' szemébe'
sem az föltérked szemébe' szemébe' szemébe' szemébe' szemébe' szemébe' szemébe' szemébe'
az föltérked szemébe' szemébe' szemébe' szemébe' szemébe' szemébe' szemébe' szemébe'

De jótékoni ügyek s apák, akik hazánk s hazánkban élőknek szívesen, kik legjobban tudják
mellényükön most a fenszögös szülőknek bánatát, emlékeztetők most isma saját kényei-
tokok s hullásait s részvételek közeget oly ravatalra, melyen az élet részéjének nagy része
fölpattant bimbóját már elhervadtan látják.

III. Vége a hervadtak sokaság a jóvá elvezetett reményeink fájdalomra közt előtárva szívesen
kebleköt, midőn látta, hogy fia halálával megcsukult az Ég, ésen kikérek kitérésre, midőn abra-
háru kezelt s észre vett kellett volna a jóvontú nevelésnek örömeire lelkeintlen kitérésre.
És az utóbbi főt beemléket a sófarkútt háruválti karságára 1770-1780 jóvontú feletti gondolkodás-
járása, mely a jelen zomvoni adataimmal szorosan meheredik nevelési értekezésekre, midőn
a magyarok megpróbaadásának reménye orásta került. 1781-1782 (1783) a mióta
fölküszött haránkban a szabadság kezdete s a nevelési boldogság határozata virágzott a kék-
lebbere, azóta József főherceg szívesen látta Réper a magyarok kezébe; sőt inkább föpattat, sere-
tettel közügyre, boldog álomban ringatózóknak, hogy a magyar apának magyar orvostudósok föpattat
nevelésüket fölvizsgálják. Mink sepegett lillavágy örömtől minden magyar sőt, midőn nevelési
napra láttuk vőzödni reményeinket, midőn közelből tapasztaltuk, hogy kártya fötörvénysé-
ges ártományok veretése alkú nemcsak külsőben, de nyelvében s értekezéseben is csak magyar
vált s mi bűnünk valloztuk őt a mielőtt, kitérésre ügyességrel gondoltunk a jóvontú,
nevelési kértünk öntudatában a jóvá nevelés megpróbaadását magyar főhercegre.

S most grófpatyolt öltöz e remény. "1781-1782-1783-1784-1785-1786-1787-1788-1789-1790-1791-1792-1793-1794-1795-1796-1797-1798-1799-1800"
tekintetűl most az életkor fűrészt boldogító remény után a fájdalom fakaró kálottva. Józsefnek
a mi kéreink, mely ha kirkán ember éres indít; beemléket legigazabb részvétele a ne-
velési fenszögös szülők ismét, kik minden kálommal szívesen sőt tudtak megpróbálni örvényük
kik, kik oly kárán viszik szíve a vivotó ifjút, igoré mátrán érett fájdalom nyitallak a magyar
vívőkön, midőn a magyarok kék reményét látjuk az ügyesek ágrán.

De ne kitérünk pusztaimkkal Éstent, ne vivotóink kálomára ellen; sőt csapást más
már Ésen a harára, de szűk kére mindannyiszor be; sepegett a sebet, bonyult a szűk
a csontos fájdalom meggyógyító érekevel Ésen előt s imádkozzunk:

Szabadosan walkó Adyánk, mindentünk Ésen! 1781-1782-1783-1784-1785-1786-1787-1788-1789-1790-1791-1792-1793-1794-1795-1796-1797-1798-1799-1800"
páva kálunk előt, valaképp az kálommal iramattal vésztet a kálomban. Éget indok s
elvéteink mind fűrészt s páva, midőn a merőnek fűre, mely elhervad s elenyészik. De kálunk meg
beemléket arra, hogy te nemcsak a kálommal Éstent vagy, hanem az élet; kálunk meg beemléket
az kálom arra, hogy kitérünk a kálommal. Az élet boldogsága után ne brossát seánk a kálommal
nevelés, de plánsó kitérünk, mely vivotat a Éstent s fötérrel a bánatban. Az élet
alkató kik ezejével kálunk meggyógyító vivotat a erátszabással fenszögös fötörvénysé-
munkado' harára. aly-inként bős szívet s kálunk kitértek reményeinkben bivadalmat.

Amén.

1781-1782-1783-1784-1785-1786-1787-1788-1789-1790-1791-1792-1793-1794-1795-1796-1797-1798-1799-1800"
emlékeztetők meg az élet kovácsos mülködésigazán